

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Acte commemoratiu del centenari de l'escoltisme i el guiatge femení

Palau del Parlament, 17 d'octubre de 2012

La presidenta

Iniciem l'acte de commemoració del centenari del guiatge. En primer lloc, voldria saludar tothom. Veig moltíssima gent jove i això m'agrada, m'agrada que vinguin al Parlament, que és la casa de tots.

Avui celebrem el centenari del guiatge, el vuitantè aniversari del guiatge a Catalunya, però, com comentava abans, també celebrem enguany el vuitantè aniversari que aquest palau és seu del legislatiu. El 6 de desembre de 1932, el president Macià va instal·lar aquí el Parlament, i nosaltres, el 10 de setembre d'enguany, just la vigília de la diada nacional, vam celebrar aquesta commemoració i ho vam fer atorgant les medalles d'or del Parlament a Òmnium Cultural i a Càritas Catalunya i després, en un acte molt simbòlic, vam restituir l'escut de la Generalitat a la façana del palau. Abans hi havia l'escut de Felip V i, igual com va fer en un determinat moment el president Macià, doncs vam col·locar sobre de l'escut de Felip V les quatre barres. Per tant, celebrem això i celebrem també que és l'any de la celebració del vuitantè aniversari del vot femení.

L'any 1931 les dones van aconseguir votar per primera vegada. I amb l'estatut de l'any 31 no van poder votar, però sí que més de quinze mil dones catalanes van treballar durant la campanya perquè es votés en aquell moment l'estatut de Catalunya. Per tant, avui celebrem molts aniversaris. El més important, per això, és el vostre: l'aniversari del guiatge i el centenari. Per tant, comencem donant pas a la projecció del vídeo commemoratiu amb motiu d'aquest centenari.

(Es projecta un vídeo.)

A continuació, i després d'aquest vídeo commemoratiu, té la paraula l'Elena González, comissària internacional de la Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

(...)

I arribem a les paraules de cloenda d'aquest acte que és per celebrar el vostre centenari, el centenari del guiatge. Vull saludar, en primer lloc, el president Benach, que ha estat i és encara una persona molt activa a l'escoltisme, i que fa cinc anys, com a president d'aquest Parlament, va acollir el centenari de l'escoltisme; l'alcalde de Sant Boi, que ja ens ha explicat i una mica ja ho hem dit, que des de la seva responsabilitat com a alcalde ha utilitzat moltes vegades eines pròpies de quan ell era escolta; el director general de joventut..., avui els tenim tots dos: l'últim, el darrer director general, i la primera directora general de joventut de la Generalitat provisional amb el president Tarradellas. I la directora de política lingüística, que suposo que també és guia, escolta... Sí? No. *(Rialles.)* Doncs, bé, per simpatia i empatia, suposo. Molt bé; les persones que m'acompanyen a la taula, i les guies i els escoltes que avui són aquí, i aquests tres més petits que veig que encara aguanten prou bé aquest acte i escoltar tots aquests discursos.

Suposo que heu vingut perquè us agrada venir al Parlament i perquè avui és un dia important per a tots els que sou aquí. Hi ha molts nens i nenes que vénen cada dia al Parlament, de les escoles, de quart, cinquè i sisè de primària, i vénen per saber què és aquesta casa. Doncs vosaltres demà ho podreu explicar a l'escola, que heu estat aquí avui, al Parlament.

Bé, en primer lloc, vull felicitar-vos per aquest centenari. He vist el vídeo, he escoltat amb molta atenció tot el que vosaltres heu dit, i m'he quedat amb tres o quatre idees que crec que volen resumir el que ha estat la història de l'escoltisme i la història del guiatge.

Al vídeo han sortit les experiències de tres o quatre noies que deien, sobretot una, diu: "El cau ho és tot per a mi." I l'"ho és tot per a mi" crec que vol dir molt. Vol dir el que abans una de les de la taula, crec que era la Marta, deia: "És educar en majúscules. No és el mateix el que hem après al cau que el que hem après a l'escola o el que hem après a la família, que és molt i molt important, però el que s'ha après com a guia o com a escolta és complementari". I el que ha dit la Marta m'ha deixat molt impressionada en el sentit de dir, i ho ha dit molt bé, diu: "Allà he tingut els meus amics, allà he trobat el meu amor." Doncs això és molt important, perquè realment és una gran part de la teva vida. I tot això que has trobat al cau ve gràcies a les persones que, quan tu eres petita, doncs feien d'educadors. I crec que això val la pena destacar-ho. I per mi val la pena destacar aquesta sensació

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

que he sentit en tots vosaltres i en les persones que m'han acompanyat a la taula d'aquest sentiment tan arrelat, d'aquest compartir, d'aquest escoltar i saber que t'escolten, que això és molt important.

A l'entorn del cau heu estat capaços de tenir empatia pels altres, que no vol dir simpatia, sinó que vol dir entendre com és l'altre, respectar la seva diferència i, a més, i molt important, que la Rosa Maria Carrasco ho ha dit, i que és molt important per les seves experiències, perquè aquí ella i jo crec que som els més grans de tots, i per tant tenim unes vivències diferents, però que els anys 70 i 75 i 77, doncs es parlés molt clarament, després d'una dictadura, de la necessitat de la coeducació, de la necessitat del lideratge de les noies i de les dones, de la capacitat de fer equips, això és molt important. Per vosaltres ara això, potser, us sona, diu: "Bé, però si això ja ho fem de sempre", però fa quaranta anys no es feia. Fa quaranta anys o l'any 1975, sempre ho explico, jo sóc advocada, sóc jurista, i sempre dic que no va ser fins l'any 1975 que a Espanya, i a Catalunya, va haver-hi la primera dona jutgessa; abans no podien estudiar per ser jutges. I la primera dona policia, perquè tampoc podien. I en canvi ara és normalíssim, tan normal que el 70 per cent de jutges a Catalunya són dones. Per tant, déu n'hi do com ha canviat. Però l'any 75 això no era així. O l'any 75 les noies estaven catalogades al costat dels nens, els menors i els incapacitats. O sigui hi havia dues línies divisòries: els homes i les dones, menors i incapacitats. Això era així, i era l'any 75. I a partir de l'any 75 les regles que ens regeixen, les normes, les lleis van canviar i sort que ara tenim, doncs, una normativa absolutament normalitzada des del punt de vista de gènere. No tant des del punt de vista d'una igualtat real, però déu n'hi do el que s'ha anat avançant. I el moviment escolta i el moviment del guiatge hi han ajudat molt. Perquè des de sempre i des de fa cent anys, s'han coeducat les persones i s'han considerat de la mateixa manera, igual. I per tant s'han vist complementaris l'un de l'altre, i això és molt important.

Voldria destacar, del que ha dit la Rosa Maria Carrasco, que ella diu: "Què puc aportar o què m'ha aportat a mi el guiatge?" I ho ha sintetitzat en una frase: "He rebut molt, he rebut tantíssim que no seria jo si no hagués passat per totes aquestes experiències." Crec que això és, potser, el més destacable, a part de la paritat, que ella continua lluitant per la paritat. Som companyes de partit polític i contínuament destaca la necessitat que hi hagi dones a tot arreu i, per tant, ella ho ha defensat, ja ho defensava quan era més jove, i ho continua defensant.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

De l'Elena González, de la comissària internacional, quan diu: "El focus sobre les dones...", la necessitat que sigui important el paper i que això ara és normal, però quan va començar-se a fer no ho era, i assumir els reptes, ser capaç de..., no estàs sol, estàs acompanyat, tens gent al teu costat, gent amb qui t'has entès, amb qui has fet amistat, de qui has entès o has respectat la seva manera de ser, i amb ella..., i amb ells has assumit reptes. I crec que això s'ha de valorar.

I en el cas de la Marta, que ens ha explicat molt el nivell personal, el nivell social i el paper de futur, em quedo ara..., perquè avui és molt important i el moment que estem vivint jo crec que és un moment històric, és històric per a vosaltres i és històric per a nosaltres, i és històric per al país, allò de dir: ser agents actius. Crec que això és necessari, no és tan sols important, és absolutament necessari. La societat us necessita a vosaltres i la vostra militància per poder ser allò que volem ser, allò del país millor, el país de qualitat, continuar essent motor en molts aspectes: social, econòmic, nacional, el que sempre hem somniat, i ara potser arriba el moment que aquell somni que hem tingut pugui arribar a ser una realitat. Però ho hem de fer amb fonament, ho hem de fer amb molta pedagogia, ho hem de fer amb serenor. Aquests dies i aquestes setmanes sentim arguments i contraarguments que es fa difícil no respondre, però crec que és millor callar, que contra aquestes desqualificacions és millor el silenci. I l'important és tenir uns bons arguments per defensar el que volem.

El Víctor Muntés ha acabat dient: "Quin país volem?" Jo acabaré explicant el que vam fer aquí, que ho he començat quan us he donat la benvinguda, l'acte institucional del Parlament d'enguany, que es va celebrar el 10 de setembre a la nit, en què vam atorgar dues medalles d'or: una a Òmnium Cultural, per la seva defensa durant cinquanta anys del país, la llengua i la cultura, i l'altra a Càritas Catalunya, per la defensa dels més desvalguts, dels més necessitats. I tant l'una com l'altra, des de la mesa del Parlament que ho vam considerar per unanimitat, vam dir que eren les dues ànimes de Catalunya, i que l'una sense l'altra no podien existir, no es podien separar. I que, per tant, d'alguna manera, Òmnium Cultural era l'ànima nacional i Càritas Catalunya, l'ànima social. Però Catalunya, com tu has dit, ha de defensar i ha de seguir defensant aquell element tan important de la nostra convivència que és la cohesió social. Sense cohesió social no arribarem a tenir el país que ambicionem. I, per tant, vosaltres, que sou els que podeu tenir una veu més alta i compromesa i més lliure, us demano que defenseu aquesta doble ànima que té Catalunya, l'ànima social i l'ànima nacional, i que, junts, puguem arribar a tenir el país que ambicionem.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

I res més.

Moltes felicitats i moltes gràcies a tots per haver vingut.